

Preek 1 Petrus 2,06, 8 september 2019mo, HA, Koreaanse gemeente, nr 604.

welkom en mededelingen		
votum en zegengroet		JWB
zingen	Ps 100: 1 (ned), 2 (kor), 3 (ned), 4 (kor)	
gebed	vergeving en Heilige Geest afsluiting: Onze Vader	JWB
lezen	Psalm 118: 22-29 Ned en Kor 1 Petrus 2:4-10 Ned en Ned	gem lid
koor	Being united in heart & mind	Korean choir
tekst	1 Petrus 2:6	JWB
preek		JWB
zingen	Opw 461 (kor / ned) tegelijk	MT
gebed		JWB SEY
Avondmaal uitleg		JWB
Belijdenis	Nederlands Koreaans (na elkaar)	JWB SEY
zingen	'this is my Father's World Koreaans lied	MT / pianist
viering avondmaal		JWB + SEY
zingen tijdens viering	Ps 118:8,9 (Ned) Ps 118:6,7 (Kor) Koreaans lied Opw 661 (kor en ned)	orgel MT / piano MT
afsluiting avondmaal		JWB
collecte		MT
zingen	GK06 141:2,3	SEY
zegen		SEY
Intro-Korean church		video
foto		
koffie		

1

Vandaag wil ik beginnen met de kinderen van de basisschool.
 Alle kinderen van de basisschool; willen jullie op het podium komen?
 Alle kinderen, van de Koreaanse gemeente, van de Nederlandse gemeente. ...
 Wie van jullie ging vandaag extra laat naar de kerk? ...
 En wie ging extra vroeg naar de kerk? ...
 We zijn met twee kerken vandaag en vandaag samen en tegelijk.

Kennen jullie elkaar?
 Wie zit er op de Triangel?
 Sommigen bij elkaar in de klas?
 Jullie wonen allemaal in Rotterdam of rond Rotterdam, sommigen zitten op
 dezelfde school.
 Maar jullie zijn niet van dezelfde kerk.
 Jullie zien elkaar nooit in de kerk.
 Wie zegt: dit gebouw, dat ik mijn kerk, onze kerk? ...

Allemaal! We gebruiken al heel lang allebei hetzelfde gebouw.
Al 25 jaar, daarom vandaag een keer samen naar de kerk.

Ik wil iets laten zien: Petrus schrijft over een hoeksteen.
En ik ga uitleggen wat dat is.
Hier in Nederland staan alle huizen op de grond.
Het is hier allemaal plat.
En dan bouw je een huis op de grond.
Maar in Israël heb je heel veel bergen.
De grond is eigenlijk nooit plat, alles loopt scheef.
Kijk, als dit de grond is, en je bouwt een huis er op, dan staat alles scheef.
Dat is niet prettig, je bed staat scheef, de tafel, alles valt er van af.
Als je iets laat vallen, rolt alles direct weg.
Een huis bouwen op een berg, dan is alles scheef.

In de bergen hebben ze iets bedacht.
Wil je een huis recht hebben, dan gebruik je een hoeksteen.
Een steen die precies past tussen de berg en de vloer van het huis.
Dan staat die recht.
En heel belangrijk, deze steen.
Haal je de hoeksteen weg, dan stort het huis in.

Toen de Heer Jezus hier op aarde was, zei Hij dat tegen de mensen.
Ik ben zo belangrijk als de hoeksteen.
Sommige mensen zeggen: wat een vreemde, rare steen.
En ze willen Hem weggooien.
Maar dit is de steen die precies past en die het meest belangrijk is.
Dat heeft Petrus gehoord van de Heer Jezus.
En hier schrijft hij het op in de brief.
De Heer Jezus, het meest belangrijke van het gebouw.
Dat ga ik verder uitleggen.

Ga allemaal maar weer zitten.

Gemeenten van Christus, gasten,
Dit gebouw, het kerkgebouw is waardevol.
Ik bedoel niet alleen, dat het veel geld kost.
Toen het gebouwd werd, grond, ontwerp, stenen, vloer, inrichting.
Lang gespaard, hoge hypotheek.
Een waardevol gebouw, in geld.
Nog steeds: het onderhoud: verven, meubels vernieuwen, alle techniek, geluid,
beamer, orgel.
Een kerkgebouw, een duur gebouw.
Zou je het kopen, opnieuw bouwen, moet je minstens een miljoen euro betalen.

Een waardevol gebouw, ook op een andere manier.
De meeste mensen vinden dit een fijne kerk, een prettig gebouw.
Ik preek er zelf graag; een mooie, ruime kerkzaal, de zalen beneden.

Mooie stoelen, al een tijdje een bank, een soort huiskamer beneden.
Een fijne kerk, comfortabel, goede apparatuur, een krachtig orgel.
Een fijn gebouw, beide gemeente gebruiken het gebouw graag; we zijn er blij mee.

Een fijn gebouw, dat zit niet alleen in het ontwerp, de muren, de vloer en de inrichting.

Belangrijker nog is, dat een gebouw zijn waarde krijgt door het gebruik.
Een gewoon huis wordt je thuis, als je er een tijd met plezier woont.
Een gebouw waar je vaak komt of als je er werkt, daar krijg je een band mee.
Een fijn kerkgebouw, het komt ook door wat we hier meemaken.

Hier in dit gebouw, hier zijn je kinderen gedoopt.
Hier heb je belijdenis gedaan.
Hier hebben we samen gebeden om genezing of als er zorgen waren.
Hier in dit gebouw heb je misschien gehuild of gelachen.
Hier beneden heb je je vrienden ontmoet, hier heb Bijbelstudie gedaan, catechisatie gehad.
Hier heb je avondmaal gevierd, jezelf overwonnen door hier na een tijd weer te komen.
Dit is niet zomaar een gebouw, maar hier heb je geleefd.

Nog een stap verder, het belangrijkste.
Hier in dit gebouw ontmoeten we de Heer.
Het is een gewoon gebouw, gewone stenen, niets bijzonders.
Maar het gebouw krijgt zijn waarde, ook door wat we hier doen.
Hier komen we samen voor God Zelf.
Hier houden we kerkdiensten, hier praten we over onze band met God.
Hier vergaderen we en nemen we besluiten.
Hier geven we ons leven met de Heer vorm.
En hier proeven we de sfeer van God.
Dit huis, de Heer maakt het tot ons thuis, de plaats waar je liefhebt, waar je een band voelt, de meest belangrijke dingen hoort.
Hier voedt de Heer ons geloof en hier in dit gebouw oefenen we die band met de andere kinderen van de Heer.

En daarom, het is maar steen, het is maar een gebouw, een gebouw is wel belangrijk.
Als de akoestiek hier goed is, als het mooi licht is, als er volume in het orgel zit, het helpt ons.
We beleven makkelijker dat wat de Heer ons wil geven.
Een goed gebouw, het kan zonder.
De Heer zorgt ook voor zijn gemeente die geen mooi gebouw hebben.
Maar een goed gebouw, het helpt ons in de beleving van de band aan de Heer.

Overdreven?
Misschien..., maar een vraag aan alle volwassen leden: als je terugdenkt aan de kerk van je jeugd....

Stelt u die even voor in gedachten...., wat zie je?

Wat hoor je? Wat ruik je?

De kerk, het gebouw, daar waar je samenkomt voor de Heer, heeft veel invloed op hoe we de band aan de Heer beleven.

Een kerkgebouw, een kostbaar bezit.

De bijbel vergelijkt onszelf een gemeente, alle christenen, met zo'n gebouw.

Petrus: u bent levende stenen van een gebouw (vers 5), een geestelijke tempel.

Wij, christenen, zijn het gebouw van de Heer.

Dit het beeld dat Petrus gebruikt: drie delen: de hoeksteen, ik legde het uit aan de kinderen.

Dat is de belangrijkste, is die weg, dan zakt alles in, dan loopt alles scheef.

Eerst de hoeksteen, dan staan alles stevig en recht.

Dat is de Heer Jezus.

Daarboven het fundament.

Dat zijn apostelen en profeten.

De bijbel, zo zitten we vast aan de Heer Jezus.

Door de bijbel weten we wie God is, wat de Heer Jezus deed.

En daarboven is het gebouw, wij, christenen.

Dit is het meest zichtbaar.

Zo is de kerk: hoeksteen, fundament, gebouw.

Wat ik mooi vind: twee gemeenten, verschillend, twee talen, twee culturen.

We kennen elkaar niet zo goed.

Maar één hoeksteen, één fundament.

We gebruiken hetzelfde gebouw.

Maar belangrijker: we geloven dezelfde Heer Jezus.

Voor ons allebei is belangrijk: 'in de Schrift staat immers...'

Daar luisteren we allebei naar.

Eén hoeksteen, één fundament, één Heer Jezus, één bijbel.

En dat vieren we vandaag.

Samen.

Dat zit ook in het beeld dat de Heer Jezus en Petrus gebruikt.

Het komt uit de Psalmen.

De steen, die weggegooid is, die is hoeksteen geworden.

Zo is het gegaan, en dat is wat we in het avondmaal vieren.

De Heer Jezus, de hoeksteen.

Dat zei Hij van zichzelf.

De Farizeeën en Schriftgeleerden geloofden Hem niet, wilden Hem niet, geloofden niet dat Hij God zelf is.

Ze gooiden Hem weg, namen Hem gevangen en doodden Hem.

De steen, door de tempelbouwers van toen achteloos weggegooid: waardeloos, weg er mee.

Maar de Heer Jezus stond op.
En juist dat is het teken van het avondmaal.
Brood, gebroken, wijn vergoten.
Het lichaam van de Heer Jezus, kapot gemaakt, weggegooid.
Juist dat geeft ons leven.
Dat is het belangrijkste van het evangelie.
De Heer Jezus, God zelf op aarde, die sterft voor ons en weer opstaat.
Dat is het fundament, dat horen we van de apostelen.
Dat geloven we, dat vieren we, daar zijn we blij mee, dat maakt ons leven anders en mooi.
Daardoor veranderen we, geloven we, bekeren we ons.

We gebruiken hetzelfde gebouw.
Maar belangrijker: we staan op hetzelfde fundament.
Twee gemeentes, we kennen elkaar niet of niet zo goed.
We zijn verschillend in taal, in gewoonten, waar we vandaan komen.
Er zijn verschillen op aarde tussen mensen.
Doordat talen verschillend zijn, gaat er veel mis: elkaar niet begrijpen,
misverstand, ruzie soms, oorlog.
Noord staat tegenover Zuid.
West begrijpt Oost niet en andersom.
Zo is dat gekomen sinds de toren van Babel, de spraakverwarring.

Maar daarna, na de opstanding van de Heer Jezus werd het Pinksteren.
Iedereen hoorde over de Heer Jezus in zijn eigen taal.
Verschillende mensen kwamen samen, want ze horen bij elkaar.
De boodschap van de Heer Jezus is: belangrijker dan je afkomst of taal is:
verbonden aan de Heer Jezus.
Er komt een nieuwe aarde, mensen die elkaar verstaan, begrijpen, een eenheid vormen.
Uit alle talen en volken, één volk van de Heer Jezus.

En vandaag vieren we dat.
En we zien iets van die toekomst: samen delen we één gebouw, in alle vrede.
Goede afspraken en prima samenwerking.
Al 25 jaar delen dit gebouw.
En daarmee vieren we de eenheid: hetzelfde fundament, dezelfde hoeksteen: de Heer Jezus.
Voor ons gebroken en weggegooid.
Hij stond op en is de hoeksteen van het gebouw.
En we zien uit naar de nieuwe aarde, daar zijn we samen voor altijd, met onze Heer Jezus Christus.
Amen.

Ds. Jaap Boerma
GKv Rotterdam-Noord/Oost
8 september 2019